

Publicerad 2009-04-27 22:22 av JeSö

till Lena. Obegripligt för andra?

min syster i nöden

vi vandrade tillsammans i nöden
trasiga skor och brinnande hjärtan

vi delade första flaskan hembränt
och vi bidrog med ett stadigt ben var
när vägen hem var vinglig och lång

din arm om min midja,
min arm om din
och din oändliga välvilja
om min rygg

älskade vän
vi möts på halva vägen
och när jag hör din röst sjunga
arbetets söner, sluten er alla
faller jag in i din sång
och vet så

att vi fortsätter precis där vi var

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JeSö med Poeter.se id #28011 innehar upphovsrätten